

[Bertel Dahlgaard.]

gav jeg Udtryk for, at vi under de nuværende Forhold, med den Cigaretforsyning, der var, ikke mente, der var den Korrespondens mellem de forsyningsmæssige Forhold og den gældende Beskatning, som gjorde en Forhøjelse af Cigaretbeskatningen rimelig. Tillige gjorde jeg opmærksom paa, at det var en umaadelig høj Beskatning, vi i Øjeblikket havde, 10 Øre paa en 13 Øres Cigaret. Derfor sagde jeg, at paa det daværende Tidspunkt kunde vi ikke være med dertil. Med Hensyn til Ungkarleskatten stillede jeg den højtærede Finansminister over for den Opgave, at han skulde undtage fra denne Beskatning en Række af os nærmere fremførte Tilfælde, hvor den vilde virke fuldkommen urimeligt. Det sidste, der fandt Sted i dette Udvalg, var derefter, at der blev truffet en Aftale med den højtærede Finansminister om, at Udvalget skulde fortsætte sit Arbejde i Løbet af Sommeren. Saa vidt jeg ved, har Udvalget ikke været sammenkaldt til Møde siden.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, som nu er ilet til Hjælp, skal jeg sige, at det ikke var paa min Foranledning, at Spørgsmaalet om Sammenhængen mellem det alment politiske og det sagligt økonomiske kom frem. Det kom frem, fordi det ærede Medlem Hr. Aage Fogh selv sagde, at naar der var disse Ting, som kunde føre til Valg, ja, saa maatte man tage det og det Hensyn. Det var det ærede Medlem Hr. Aage Fogh og ikke mig, der indbragte det alment politiske i Debatten.

Maa jeg i øvrigt sige, at det, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard havde at sige om Skattebuketten, var jo igen Enkeltheder. Jeg gaar ud fra, at Loyalitetshensyn og almindelige Hensyn til Forhandlingstaktik paalægger dette høje Tings Medlemmer og Regeringens Medlemmer strenge Pligter i Retning af Diskretion vedrørende de Forhandlinger, der har været ført i Udvalg og i andre snævre Kredse, men jeg maa sige, at hvis jeg skal bevare denne Diskretion, maa det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard ikke tillade sig Udtalelser som dem, han nu har fremsat; dertil staar de i alt for stærk Modstrid med, hvad jeg har hørt af det ærede Medlem i snævrere Kredse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede Finansminister skulde undlade at lære af visse Politikere visse Arter af Finter, som naar den højtærede Finansminister bruger et Udtryk som, at jeg har nødig at løbe det ærede Medlem Hr. Aage Fogh til Hjælp. Naar jeg hører en fuldkommen fejlagtig Fremstilling af, hvad der har fundet Sted, maa det formentlig være tilladt at gøre opmærksom paa det rent faktiske, og det rent faktiske i denne Forbindelse har den højtærede Finansminister vist ikke rørt ved: at det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ret i, at hele den politiske Uro her i Landet, der har været gennem det sidste halve eller næsten hele Aar, fremkaldt af den højtærede Statsminister, medfører, at der bliver en Atmosfære ogsaa omkring alle saglige Spørgsmaal ... (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Nu kommer det!). Jeg forstaar ikke, hvad den højtærede Finansminister tillader sig. Er den Fremstilling, jeg har givet angaaende de paa-gældende saglige Forhandlinger, der har fundet Sted, ikke rigtig i enhver Henseende? Mit Parti vil følge den Linie igen, naar vi atter skal forhandle. Jeg kan paakalde andre Partiers Medlemmer fra Udvalget, de vil bekræfte, at saadan var Tilstanden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: Maa jeg have Lov til uden Hjælp fra nogen Side at sige til den højtærede Finansminister, at det, jeg bebrejdede den højtærede Minister, var, at der ikke forelaa nogen Plan. Jeg har givet Tilsagn om, at naar der foreligger en saadan, skal jeg i hvert Fald til enhver Tid være villig til at deltage i en baade velvillig og forhaabentlig ogsaa grundig Behandling af den, fordi jeg tror, Danmarks Økonomi trænger til det. Den højtærede Finansministers Bemærkning om, at min Indstilling skulde være dikteret af Frygten for Valg, er jo ganske urimelig. Det, jeg vilde paa-vise, og det, der er det afgørende rigtige, er, at hvis den højtærede Statsminister — det kommer nok frem i Morgen — ikke i Løbet af Sommeren havde benyttet sig af Lejligheden til at røre de Signaler, der naturnødvendigt maatte føre til et Valg, vilde den højtærede Finansminister allerede nu have været her med de Planer, som vi trænger til i saa høj Grad, og ikke med et Skatteforslag om 30 Mill. Kr. paa Benzinen alene.